

— Κι' δε Δομενεγίνης, κυρά Βασιλική; ήρώτησα τὴν μάγισσαν τοῦ χωριοῦ.

— Αὐτός, παιδάκι μου, ήταν ἄρχοντας. "Τστέρ" ἀπὸ κάμποσο, ἀφ' οὗ μισολησμονήθηκε τὸ πρᾶμα, ἔσανάλθε'ς τὴν πατρίδα καὶ ἔζησε πολλὰ χρόνια ἀκόμα, δύπιστι μοῦ λεγεῖ ἡ μακαρίτισσα ἡ μάννα μου, μὰ ὅμοιον σε ζωντανός ἀπὸ τὰ μαῦρα σκουλίκια τῆς ἀμαρτίας, ποὺ παράδερναν ἀχόρταστα μέρα-νύκτα γύρφ' ἐς τὰ φυλλοκάρδια τῆς σατανικῆς ψυχῆς του....

*Αλεξάνδρεια, Ιούλιος 1907.

I. A. ΓΚΙΚΑΣ

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΣΤΑΙ

— Πολὺ καλά, κυρά μου! Τριάντα φράγκα τὸ μῆρα καὶ.... τὰ τυχερά σου. Σκούπισμα, σφουγγάρισμα, πλύσιμο, μαγείσεμα... Μὰ ἀν παρουσιασθῇ καὶ καμμιὰ ἄλλη δουλειὰ ἔκτακτη, τὴν κάνεις;

— 'Ακοῦς ἐκεῖ! "Οὐ περνάει ἀπὸ μένανε, καὶ δοῦι ἀγαπάει ἡ ἑρωσύνη σας, μὲ τὴς χαρές σας!.. Εἶμαι ἔτοιμη!